

Şiir Kadınım

– ylmztzgl · 07 Ağustos 2021

İçimdeki Şiire sardım seni.
Sen şiir kadınım.
Bir ben bilirim içindeki rengi.
Hüzüne bulanmış, buğulu,
gözlerini.
Sarının matemini, sözlerin hatemini.

Aslında lavantalar kadar asilsin.
Sen şiir kadınım.
Söyleme eller bilmesin.

Söndürme içindeki umut ateşini,
söndürme.
İçindeki küçük çocuğu öldürme.

O çocuğun gözleri gibi bak yine.
Ne güzellikler gebedir yeni güne .
Sen şiir kadınım.
Çok ama çok desem...
İhtiyacın varmı yemine?

Beni bana anlat diyorsun.
Kelimeler sığ kalır.
Yüreğinin derinliklerine.

Pervanelerin uçup yandığı ateşsin.
Ne zamanki, kor gibi yanan,
bir yürek göreceksin.
İşte o zaman su olup, yangını söndüreceksin.

Beni bana anlat diyorsun.
Ne mecnun anlatabildi sevdasını.
Ne Ferhat
Çöller aşıldı dağlar delindi.
Ne yürekler serildi, sevgilinin ayaklarına.

Tüm şiirleri yazsam az olur
Hüzün kokan bakışlarına.

Sen şiir kadınımsın.
Gülücük kuşları konsun.
Gül kurusu, dudaklarına.

Yılmaz Tizgöl
07 08 2021
Moskova